

COCÀ

Cal saber que...

→ La cocaïna enganxa molt (crea dependència).
Es prova. Es repeteix.
Una vegada més. Esdevé un costum. Es necessita.

→ D'uns anys ençà ha augmentat el seu consum. Però la gran majoria de joves i d'adults ni l'han provat ni els interessa.

→ Certament, la cocaïna pot provocar sensacions i efectes agradables i buscats per la persona...

→ ...però prendre cocaïna (fins i tot puntualment) pot comportar problemes importants: físics, mentals, socials, legals...

fet i no fet

INTERESSA QUE DESCONEGUEM L'ORIGEN DE CERTS PRODUCTES

Unes vides poden ser horabes, però moltes vegades qui les fabrica les paga cares si han estat fetes als moments "tòpics de l'any". "Imaginís d'Àfrica, d'Africa del Nord o d'Amèrica Llatina.

bon o mal viatge?

CERTS PRODUCTES APAREIXEN COM PER ART DE MAGIA

Ia planta de la coca només creix en les condicions geogràfiques i climàtiques d'Amèrica del Sud. En el seu entorn, els pobles hi donen suport i molts pobles se substitueixen cultius d'aliments bàsics per coca, i els drets humans -o la vida- no són respectats ni pels controls de la cocaïna ni pels paramilitars.

I si abans de comprar o d'utilitzar un producte, ens assabentessim d'on i com s'ha fet?

normal o à-normal?

VOLEN QUE ENS ACOSTUMEM A QUALEVOLO COSA

Ia feina dels compradors ocults amb el contru de la plantació de la coca. Després entra en escena els cartells (traficants de cocaïna amb moltes armes, amb molts soldats i armes, i amb molt poca scrupulositat).

I si tingüéssim en compte que moltes de les coses que ens arriben han fet un viatge llarg i tortuós?

normal o à-normal?

VOLEN QUE ENS ACOSTUMEM A QUALEVOLO COSA

Isi pren cocaïna tandeix a anar a llocs on s'en pren i a dormir-hi jo. Per gaudir-me que sentir cocaïna és normal i diu coses com "tòthom en pren".

Però la major part de la gent no ens sembla normal "fer-se matar", i també pensem que qui ho fa amb normalitat encara se li juga més.

vine, va, ves!

HI HA QUI PENSA QUE TOTHOM HA DE FER EL MATEIX

Ina cosa de que nosaltres decidim prendre una droga o no; una altra és decidir què ha de prendre una altra persona. I una cosa és beure o caffè i una altra cosa és beure o una infusió de coca.

Pot ser que sigui una comú a nosaltres, i també que -en dir que no en voliem- hi insisteixi (com en fos una obligació).

En aquells cas, tenim dues opcions: o deixem les coses clares o mirem amb un altre gen.

I si respectéssim les decisions dels altres, i alhora féssim respectar les nostres?

4

5

Moltes empreses viuen del caixar el cos i viven quel algunes temen una obsoletat que ens hi deixem els diners.

Si no enem amb compta, és fàcil que la nostra cerca d'una imatge d'avançat esdevinga un centre de poder i control. I així, l'obsoletat esdevé una mena de cocaïna. Tots hi han qui no pot sortir de casa sense agafar-se si venen darrere del murc.

6

Algunes relacions de parella és fàcil que se'n copiegin. Quan hi ha críts, problemes de tu, porasses, amors i odis intensos, i tots els altres sentits que hi ha, cosa més, i ens ho possem imposar. Us fem que ho passi igualment l'altra persona.

Per que sembla, al cervell li convé trobar ritmes i equilibri. Però quan el cervell va com un muntanyes russes, encara més el desequilibri, hi a les neurones.

poja, baixa i re-baixa

LES EXPERIÈNCIES INTENSES ATRAUEN, PERÒ POTSER NO SÓN TAN DIVERTIDES COM SEMBLA

7

Il·l'explotació immobiliària té molta àmbit. Es una agressió al territori (només cal mirar la costa), al medi ambient de producció de cement produeix molt CO₂, i això contribueix al canvi climàtic; i en molts casos, els que s'hi beneficia no ens arriba per pagar un lloguer o una hipoteca.

A més, sembla que els qui s'hi desenvolupen gaudiran bona vida, però només es arruba per veure el seu compte corrent.

8

Hi ha dues coses que afevoreixen els accidentats laborals:

Una és de caràcter social: els subcontractes (tothom vol millor del pastís, es gusta menys en negarretat i qui ho paga és el treballador).

L'altra és de caràcter individual: en algunes feines, no tenir el cap clar, després de, no està mal que s'hi estigui... pot ocópar en un accident, i les conseqüències poden ser molt greus.

Si el món fos com els prospectes de viatges, no hi hauria ONG que defensess el planeta i la natura. Si els governs fossin el que diuen que són, no hi hauria fons per defensar els drets humans. Si el consum portés la felicitat, no hi hauria ONG que qüestioness el consumisme.

això pot canviar!

pendent i de-pendent

POT PASSAR DE SER UNA ELECCIÓ A UNA OBSESSIÓ

La cocaïna mou molts diners, i hi moltes persones interessades perquè altres perdin el control del seu cervell, i que no hi convé de què en pugui.

Per raons "químiques" l'últim desig del cervell és molt fàcil enganxant-se a la cocaïna. I quan sigui ho està, no només es gasta molts diners i es fa molt mal que, si més -diger i que digo-, ho pugui fer.

Les drogues, sobretot quan es prenen en quantitat, poden desencadenar una sèrie de reaccions que, juntament amb la cocaïna, aleshores sovint. La seva "química" es fàcil que després paga factura.

L'ús regular de la cocaïna desestabilitza permanentment els circuits cerebrals i fàcil que tots els sentits i funcions, sovint hi ha fortes històries, paràsimos orgànics i altres històries desagradables.

mala lllet o bona sort?

QUAN ALGÚ NO SE SENT D'EAMB UN MATEIX, POT SER QUE ES DEDIFIQU A AGREDIR ELS ALTRES

Du per un moment cocaïna o qui ho sia, sovint és fàcil que gesti mal geni i que no respongui a la seva realitat humana en la seva totalitat, en la seva família o en qualsevol que trobi al seu voltant.

Aleshores es veu fàcilment en algunes persones que surten d'una nit de cocaïna que estan en un estat de sociabilitat. Especialment bon per fer els company de forma agressiva (per exemple), com per dins d'un partit, la dignitat i la decencia.

es des-pista a la pista

HI HA OCASIONS EN QUÉ BADAR NO CONVÉ GENS

La cocaïna "explosiu". I per tant, el cop no funciona igual que si no se n'hagés pels. A més, el seu consum es relations amb dues coses més tensió i més ferroferrocarrils.

"Estar sosegat" és la infermeria. I l'adreçant-nos en van gairebé per fer certes coses, com comandar un vehicle.

Imaginat que està conductant "cal·liscèptic", amagat i creient-se l'omni del món... Si estem amb algú que pren cocaïna, tinguem-ho en compte!

Quan una cosa no funciona bé, hem d'arreglar-la o canviar-la!

I si evitàssim ficar-nos en merdres on tenim molts números de sortir malparats?

I si ens plantegéssim si val la pena ficar-nos en embolicks que acabaran fent-nos patir?

I si ens negúassim a suportar històries desagradables de persones que només van a la seva?

I si tinguéssim en compte que, de vegades, la manca d'atenció pot acabar molt malament?

Un programa de:

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:
Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

→ **A qui s'adreça "COCA. QUÈ?"**

A la població jove de més de 16 anys.

→ **On es pot treballar?**

En entorns educatius formals (batxillerat, cicles formatius...) i informals (entitats i serveis juvenils, etc.).

→ **Quins materials formen "COCA. QUÈ?"**

- Exposició (10 plafons).
- Folletó informatiu.
- Guia d'activitats.

→ **Per demanar "COCA. QUÈ?". Per rebre més informació?**

- www.pdsweb.org
- ✉ pds@pdsweb.org
- ☎ 934 307 170